

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Markovej a členiek senátu JUDr. Dariny Ličkovej a JUDr. Júlie Horskej, v právnej veci žalobcu: **JUDr. J.S., advokát, H.P.**, správca konkurznej podstaty úpadcu C., a.s., K. proti žalovanému: **JUDr. M. K., súdny exekútor, EE.M.S.**, o vydanie **bezdôvodného obohatenia**, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 18. apríla 2008, č.k. 6 Cb 58/2001-53, takto

r o z h o d o l:

Napadnutý rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 18. apríla 2008, č.k. 6 Cb 58/01-53 sa **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e:

Krajský súd v Košiciach rozsudkom z 18. apríla 2008, č.k. 6 Cb 58/2001-53 uložil žalovanému zaplatiť žalobcovi sumu 81 783,90,-- Sk so 17,6% úrokom z omeškania od 21. apríla 2000 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania vo výške 1 000,-- Sk.

Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvého stupňa vyplýva, že žalobca sa žalobou domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 81 783,90,-- Sk so 17,6% úrokom z omeškania od 21. apríla 2000 do zaplatenia titulom bezdôvodného obohatenia, ktoré žalovaný získal na úkor konkurznej podstaty úpadcu C., a.s., K..

Žalovaný pred vyhlásením konkurzu na majetok dlžníka C., a.s., K., a.s. vykonal exekúciu pokladničnej hotovosti dlžníka tak, že z pokladne zexekvoval finančnú hotovosť v žalovanej sume.

Vyhlásením konkurzu na majetok dlžníka - úpadcu došlo k prerušeniu exekučného konania vykonávaného žalovaným. Žalovaný si do konkurzného konania prihlásil pohľadávku v celkovej výške 1 183 639,90,-- Sk titulom trov exekučného konania č. EX 43/99.

Na prieskumnom pojednávaní 15. marca 2000 správca konkurznej podstaty uznal žalovanému pohľadávku vo výške 7 800,-- Sk, vo zvyšku pohľadávku poprel.

Žalobca vyzval žalovaného na vydanie finančnej hotovosti výzvou z 3. apríla 2000 a toto zopakoval 25. mája 2000, na čo žalovaný nereagoval.

V zmysle § 6 ZKV konkurz sa týka majetku, ktorý patril dlžníkovi v deň vyhlásenia konkurzu a ktorý nadobudol počas konkurzu. Finančné hotovosti uvedené v žalobe patria do konkurznej podstaty úpadcu, keďže veriteľ, v prospech ktorého žalovaný vykonával exekúciu, celú svoju pohľadávku prihlásil v konkurznom konaní, t.j. z exekúcie neobdržal žiadne plnenie.

Žalovaný uviedol, že v deň vyhlásenia konkurzu finančné prostriedky vymáhané žalobcom nepatrili dlžníkovi, nakoľko po ich zexekvovaní pred vyhlásením konkurzu boli v zmysle § 197 ods. 1 a 2 na náklady a na preddavok na odmenu a náhradu hotových výdavkov (§ 196).

Takéto naloženie s finančnými prostriedkami bolo dohodnuté pri podaní návrhu na exekúciu s oprávneným, a preto žalovaný navrhol žalobu zamietnuť.

Súd prvého stupňa po vykonanom dokazovaní zistil, že žalovaný na základe exekučného príkazu č. EX 43/99 upovedomením z 26. januára 1999 začal exekučné konanie v prospech oprávneného, t.j. P., a.s., K. a v neprospech povinného C., a.s., K.. Dňa 26. januára 1999 žalovaný zexekvoval z pokladne povinného finančnú hotovosť - 8 407,20,-- Sk, 571,10 DEM, 4 000,-- ITL, 5 911,-- ATS, 353,-- GBP, 351,-- CAD, 4 606,70 CZK, 50,-- FRF a 18,-- USD.

Uznesením Krajského súdu v Košiciach, č.k. 2K 96/99-5 bol dňa 7. júna 1999 vyhlásený konkurz na majetok dlžníka C.K., a.s.

Podľa ust. § 14 ods. 1 písm. e) ZKV pre pohľadávku proti úpadcovi nemožno nariadiť výkon rozhodnutia, viesť výkon rozhodnutia, ani vykonávať exekúciu na majetok patriaci do podstaty, ani nadobúdať na ňom právo na oddelené uspokojenie (§ 28 ZKV). Ak sa v konaní o výkon rozhodnutia alebo v exekučnom konaní, prerušených podľa písm. d) speňažil dlžníkov majetok a výťažok nebol vydaný oprávnenému, stáva sa súčasťou podstaty. Trovy týchto konaní sú pohľadávkou proti podstate.

Oprávnený - P., a.s., K. si prihlásil celú pohľadávku v konkurznom konaní a SKP ju na prieskumnom pojednávaní uznal.

Suma, ktorú žalovaný zexekvoval 26. januára 1999, nebola vydaná oprávnenému, preto podľa ust. § 14 ods. 1 písm. e) ZKV sa stala súčasťou podstaty, pričom na túto skutočnosť nemá vplyv súhlas oprávneného na použitie finančných prostriedkov, na čo poukázal žalovaný. Žalovaný v zmysle ZKV nemal právo ponechať si výťažok na trovy exekúcie, ale mal ho vydať správcovi konkurznej podstaty.

Súd prvého stupňa poukázal na ust. § 66e ods. 2 ZKV, podľa ktorého ustanovenia iných právnych predpisov upravujúcich právne vzťahy upravené aj ZKV, sa na konkurz a vyrovnanie nepoužijú, ak upravujú tieto právne vzťahy odlišne od ZKV.

Vyhlásením konkurzu na majetok spoločnosť C., a.s., K. zanikol žalovanému právny dôvod na ponechanie si výťažku z exekúcie, nevydaním výťažku mu podľa § 451 ods. 1 Obč. zák. vzniklo bezdôvodné obohatenie a prvostupňový súd preto žalobe žalobcu vyhovel.

O trovách konania súd prvého stupňa rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. a priznal žalobcovi náhradu trov konania.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný a navrhol, aby odvolací súd rozsudok v plnom rozsahu zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na prejednanie z týchto dôvodov:

Žalovaný je exekútor, t.j. štátom menovaná osoba, ktorý vykonáva exekučné konanie na základe zákonom splnených podmienok a poverenia súdu, a preto sa nemohol dopustiť bezdôvodného obohatenia.

Peňažné prostriedky, ktoré sú predmetom žaloby, boli zexekvované 26. januára 1999, teda päť mesiacov pred vyhlásením konkurzu. Prostriedky v rámci exekúcie boli používané na exekučné konanie, ako aj chod exekútorského úradu a boli vykonávané úkony na predaj nehnuteľností.

Tieto finančné prostriedky - výťažok nebol určený pre oprávneného, ale bol určený na trovy exekúcie, a preto možno konštatovať, že ako keby boli vyplatené oprávnenému.

Žalobca sa žalobou domáha vydania bezdôvodného obohatenia, súd v rozsudku nešpecifikuje, či ide o bezdôvodné obohatenie alebo škodu, ak by išlo o škodu, muselo byť dôjsť kvalifikovaným spôsobom k zmene žalobného návrhu.

Žalobca sa mal domáhať náhrady škody a nie bezdôvodného obohatenia.

Žalobca sa písomne vyjadril k odvolaniu žalovaného a uviedol, že rozsudok súdu I. stupňa považuje za vecne správny. Poukázal pritom na právny názor Najvyššieho súdu SR vo veci sp.zn. 6 Obo 41/03, ide o identické rozhodnutie.

Navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie prvostupňového súdu ako vecne správne potvrdil.

Náhradu trov odvolacieho konania si neuplatnil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) prejednal odvolanie žalovaného podľa ust. § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k názoru, že odvolaniu žalovaného nie je možné vyhovieť.

Prvostupňový súd vykonal v predmetnej veci dostatočné dokazovanie, z ktorého vyvodil vecne právne správne závery, s ktorými sa odvolací súd stotožňuje.

Je nesporné, že žalovaný vykonal exekúciu majetku úpadcu - povinného pred vyhlásením konkurzu na majetok dlžníka - povinného dňa 26. januára 1999.

V tento deň zexekvoval jeho finančnú hotovosť v celkovej výške 81 783,90,-- Sk a konkurz na majetok dlžníka - povinného bol vyhlásený 7. júna 1999 Krajským súdom v Košiciach uznesením č.k. 2K 96/99-5.

Podstatným v predmetnej veci je, tak ako to vyslovil prvostupňový súd, že v čase vyhlásenia konkurzu, t.j. 7. júna 1999, výt'azok z exekúcie nebol vydaný oprávnenému, t.j. P., a.s. Košice.

Preto podľa ust. § 14 ods. 1 písm. e) ZKV sa tento výt'azok, keďže nebol vydaný oprávnenému, stáva súčasťou konkurznej podstaty. Na dohodu medzi oprávneným a žalovaným, o poukázaní výt'azku na trovy exekúcie, súd nemôže prihliadnuť.

Žalovaný v odvolaní poukázal na právny titul, na základe ktorého žalobca žiadal žalobou o vydanie výt'azku exekúcie, a to na bezdôvodné obohatenie.

Má za to, že žalobca sa mal domáhať náhrady škody, pričom podľa názoru odvolateľa žalobca nepreukázal zákonom stanovené podmienky pre jej priznanie.

Odvolací súd konštatoval, že v priebehu celého konania žalobca žiadal o vydanie 81 783,90,-- Sk s prísl. z titulu bezdôvodného obohatenia, pričom prvostupňový súd konštatoval, že žalovaný v zmysle ust. § 451 ods. 2 Obč. zák. získal majetkový prospech plnením bez právneho dôvodu.

Preto k obrane žalovaného odvolací súd neprihliadol, keďže jeho dôvody v nej uvedené sú irelevantné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa ust. § 219 ods. 2 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p., a to podľa úspechu účastníkov v odvolacom konaní. Úspešnému účastníkovi - t.j. žalobcovi však v odvolacom konaní trovy nevznikli, a preto mu ich odvolací súd nepriznal.

P o u č e n i e: Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 16. marca 2009

JUDr. Anna Marková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Michaela Szöcsová